

تلفیق GIS و مدل‌های هیدرولیکی در پهنه‌بندی سیلاب مطالعه موردی: رودخانه درونگر در شمال خراسان

سید مجتبی قدمی، دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه فردوسی مشهد، s_m_ghadami@yahoo.com

سید محمود حسینی، استادیار دانشگاه فردوسی مشهد، shossein@ferdowsi.um.ac.ir

چکیده

پیش‌بینی رفتار هیدرولیکی رودخانه در مقابل سیلاب‌های احتمالی جهت کاهش خسارت وارده به مزارع و شهرها یا تأسیسات در حال ساخت در اطراف رودخانه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد. تعیین دقیق پهنه سیلاب با عنوان یکی از مراحل حساس در مدیریت رود و مطالعات مربوط به حق بیمه سیل مطرح می‌باشد. با این وجود اکثر روش‌های موجود برای تعیین پهنه سیل بسیار مشکل و وقتگیر هستند. هدف اصلی این مقاله معرفی روشی برای پهنه‌بندی سیل با استفاده از تلفیق GIS و مدل‌های هیدرولیکی می‌باشد. به منظور نمایش محدوده مورد مطالعه و استخراج اطلاعات مورد نیاز در تحلیل هیدرولیکی، از نرم افزار ARCVIEW و یکی از ابزارهای فرعی آن با عنوان HEC-GEORAS استفاده شده است. سپس نتایج تحلیل هیدرولیکی که از مدل HEC-RAS به دست می‌آیند مجدداً وارد محیط GIS شده، بر روی نقشه‌های اولیه پیاده می‌شوند. در این مقاله شیوه مذکور بر روی حوضه آبریز رودخانه درونگر در شمال خراسان اعمال شده است. به طور خلاصه می‌توان نتیجه گرفت تلفیق GIS و مدل‌های هیدرولیکی نه تنها عملی است؛ بلکه موجب تسهیل محاسبات کاربران GIS و مدل‌سازان هیدرولیکی نیز خواهد شد.

واژه‌های کلیدی: پهنه‌بندی سیلاب، سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی، مدل‌های هیدرولیکی، پیش‌پردازش، پس‌پردازش

مقدمه

سیل یکی از بزرگترین مخاطرات طبیعی است که همه‌ساله خسارات سنگینی را به جوامع مختلف تحمیل کرده، مشکلات عمده‌ای را در توسعه و عمران بسیاری از کشورها به وجود می‌آورد. اما می‌توان مشابه بسیاری از پدیده‌های طبیعی دیگر با مدیریت کارا خسارت جانی و مالی و اثرات نامطلوب ناشی از آن را کاهش داد.

هر جریان سطحی آب صرفنظر از عامل ایجاد کننده آن در صورتی سیل تلقی می‌شود که جریان آب در مقطع رود بیش از جریان عادی باشد؛ تداوم زمانی آن محدود بوده، جریان آب از بستر طبیعی تجاوز کند و اراضی پست و حاشیه رود را فراگیرد و خسارت مالی و جانی به همراه داشته باشد. مهمترین عواملی که در شدت و دوره بازگشت سیل در هر منطقه تأثیر می‌گذارد عبارت از حجم و زمان رواناب سطحی حوضه بالادست و شرایط رود یا سیل، ویژگیهای فیزیکی حوضه (سطح، مورفولوژی و...)، خصوصیات هیدرولوژیکی حوضه (بارش، ذخیره، تبخیر و تعریق) و اقدامات ناشی از فعالیتهای بستر در بروز و تشدید سیلاب است.

بررسی‌ها نشان می‌دهند که علت افزایش خسارتهای سیل، دوره بازگشت کوتاه یا شدت جریان زیاد نیست؛ بلکه افزایش استفاده از اراضی سیلاب‌دشت یا اراضی سیل‌گیر مجاور رودخانه‌ها عامل اصلی ایجاد سیل می‌باشد. به این ترتیب تدوین برنامه‌ای جامع با هدف کنترل و بهره‌برداری بهینه از اراضی اطراف رودخانه‌ها، با اعمال اقدامات مدیریتی مناسب به همراه کلیه عوامل دخیل در ایجاد طغیان سیلابهای منطقه‌ای ضرورت می‌یابد (مطیعی و باربد، ۱۳۸۱).

Beavers در سال ۱۹۹۴ اولین فعالیتهای آن را در زمینه برقراری پیوند بین مدل‌های هیدرولیکی و GIS انجام داد. بدین ترتیب ابزاری بنام ARC/HEC2 بمنظور کمک به هیدرولوژیستها در تحلیلهای پهنه‌بندی سیلاب بوجود آمد. در داخل کشور نیز در بخش مطالعات مهندسی رودخانه در حوضه‌ی علاء مرودشت استان فارس و حوضه‌ی آبریز دماوند با استفاده از مدل HEC2 نسبت به تعیین حداکثر رقوم تراز سطح آب اقدام و با انتقال دستی رقوم نقاط در مقاطع معینی از مسیر رودخانه در نقشه توپوگرافی، پهنه‌ی سیل تعیین گردید. همچنین با استفاده از مدل MIKE11 و مشخصات هندسی و هیدرولوژیکی رودخانه بعد از تعیین حداکثر تراز آب، پهنه‌ی سیلاب برای رودخانه هلیل‌رود و کرخه بصورت دستی تعیین شده است. در نهایت پهنه‌بندی سیلاب با استفاده از تلفیق GIS و مدل‌های هیدرولیکی در حوضه‌ی آبریز رودخانه سفیدرود انجام شده است.

مواد و روشها

مبانی GIS

با رشد و توسعه فناوریهای نوین، روشهای موجود تهیه نقشه‌های پهنه‌بندی سیل و محیط ارائه و نمایش این نقشه‌ها نیازمند استفاده از ابزار کاراتری می‌باشند. از یک سو مدل‌های ریاضی جدید و پیشرفته امکانات زیادی جهت تحلیل دقیق‌تر جریان سیلاب در اختیار می‌گذارند. و از سوی دیگر سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی GIS توانایی زیادی جهت تولید نقشه‌های پهنه‌بندی سیل و نمایش بصری آنها در اختیار کاربران قرار می‌دهد. در صورت برقراری ارتباط مناسب بین مدل ریاضی مورد استفاده و سیستم اطلاعات جغرافیایی امکان اعمال تغییرات مورد نظر، اصلاح و بروزآوری این نقشه‌ها باسادگی و باصرف هزینه و زمان اندک میسر خواهد شد. چنین سیستمی توانایی قابل ملاحظه‌ای جهت مدیریت سیلاب دشت پیش از وقوع سیل و حتی مدیریت بحران و امداد و نجات در حین وقوع

سیل و بازسازی پس از سیلاب در اختیار مدیران و کارشناسان مربوطه قرار می‌دهد (برخوردار، چاوشیان، ۱۳۸۰).

بطور خلاصه مزایای استفاده از سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی در تهیه نقشه‌های پهنه‌بندی سیل را می‌توان به صورت زیر بیان نمود:

- در صورت نیاز به اعمال تغییرات و بروزآوری نقشه‌ها بر اساس آمار و اطلاعات جدید این امر بسادگی صورت می‌گیرد.

- قابلیت نمایش عمق آبگرفتگی در هر نقطه از سیلاب دشت را دارد.

- تغییرات عوارض جغرافیایی موجود و تاثیر احتمالی آن را بر گستره و عمق سیلاب‌دشت در نظر می‌گیرند.

- امکان اتصال با مدل‌های ریاضی و ایجاد سیستم‌های پیش‌بینی و هشدار سیل را فراهم می‌آورد.

- آرشيو و نگهداری نقشه‌ها مطمئن‌تر و ساده‌تر بود و بازیابی و انتشار آنها به سهولت میسر می‌باشد. مبانی هیدرولوژیکی

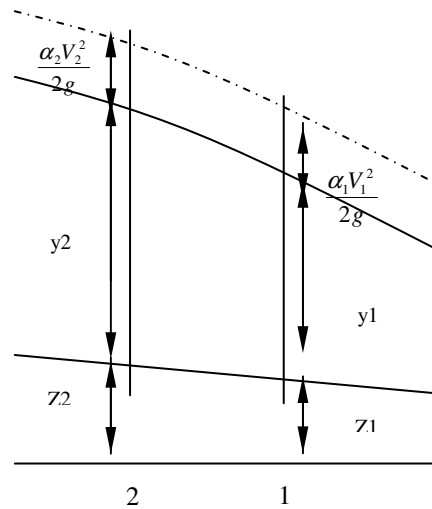
بدون تردید برنامه‌ریزی در بهره‌برداری بهینه از اراضی اطراف رودخانه‌ها برای فعالیتهای کشاورزی، عمرانی و صنعتی، بدون شناخت شرایط هیدرولوژیکی حوضه آبریز و تعیین حد بستر و حریم رودخانه‌ها امکان پذیر نمی‌باشد. بدین منظور کشورهای مختلف با توجه به شرایط اقلیمی و توپوگرافی، گستره رودخانه و سیلاب‌دشتهای اقدام به تدوین ضوابط قانونی می‌نمایند که با توجه به بزرگی زمان تداوم و دوره بازگشت سیل به تعیین حد بستر و حریم در مسیر جریان رودخانه می‌پردازد. در کشور ما قانون توزیع عادلانه آب و آئین نامه اجرایی آن، میزان حد بستر براساس دبی با دوره بازگشت ۲۵ ساله و حریم آن ۱ تا ۲۰ متر از هر طرف منتهی الیه بستر رودخانه را تعیین کرده است (مطیعی و باربد، ۱۳۸۱). در این مقاله نیز دبی با دوره بازگشت ۲۵ سال در نظر گرفته شده است.

مبانی هیدرولوژیکی

در اکثر روشهای محاسبه پروفیل سطح آب برای کانالهای منشوری، محاسبه فاصله طولی براساس انتخاب دو عمق دلخواه نزدیک به هم صورت می‌گیرد و از آنجا که مشخصات هندسی مقطع در سرتاسر مسیر ثابت است، استفاده از این روش مشکلی در حل مساله ایجاد نخواهد کرد. اما در رودخانه‌ها که مشخصات هندسی مقطع در مسیر جریان تغییر می‌نماید و معمولاً اطلاعات لازم فقط در مواضع خاصی از مسیر موجود است، باید از روشهایی استفاده کرد که اساس محاسبه عمق جریان در آنها فاصله باشد. از مجموعه روشهای عددی، روش گام به گام استاندارد که مانند روش گام به گام مستقیم براساس معادله انرژی استوار است، در رودخانه‌ها با مقطع مرکب مناسب می‌باشد (ابریشمی و حسینی، ۱۳۷۹).

اساس روش گام به گام استاندارد در کانالهای طبیعی معادله انرژی بین دو مقطع از جریان می‌باشد؛ لذا می‌توان کلیه افتهای موضعی ناشی از جدایی جریان (eddy loses) را به نحو مناسبی در محاسبات منظور نمود. شکل ۱ جریان متغیر تدریجی در یک کانال طبیعی را نشان می‌دهد. در این

حالت مطابق شیوه معمول در محاسبات نیمرخ‌های زیربحرانی، محاسبات از پایین دست به بالادست صورت می‌گیرد. لذا مقطع ۱ پایین دست و مقطع ۲ مقطع بالادست می‌باشد.

شکل ۱- جریان متغیر تدریجی در کانال طبیعی

چنانچه معادله انرژی بین دو مقطع از جریان نوشته شود داریم:

$$z_2 + y_2 + \alpha_2 \frac{V_2^2}{2g} = z_1 + y_1 + \alpha_1 \frac{V_1^2}{2g} + h_f + h_e \quad (1)$$

در رابطه مذکور h_f افت طولی و h_e افت موضعی می‌باشد. در صورتیکه مجموع دو مقدار Z و h (تراز سطح آب نسبت به سطح مبنا) نمایش داده شود، رابطه انرژی به رابطه زیر تبدیل می‌گردد:

$$h = z + y$$

$$H = h + \frac{\alpha V^2}{2g} \quad (2)$$

$$H_2 = H_1 + h_f + h_e$$

$$h_2 + \alpha_2 \frac{V_2^2}{2g} = h_1 + \alpha_1 \frac{V_1^2}{2g} + h_f + h_e \quad (3)$$

با توجه به مشخص بودن پارامترهای جریان در مقطع ۱، مقدار h_2 در رابطه اخیر مجهول می‌باشد که بمنظور تعیین دقیق آن باید از روشهای آزمون و خطا استفاده کرد. به این منظور و در اولین آزمون مقداری برای h_2 (بعبارتی y_2) انتخاب شده، مقادیر h_f و h_e محاسبه می‌گردند. سپس صحت رابطه انرژی کنترل می‌گردد. در صورت عدم ارضاء رابطه مذکور، باید مقدار h_2 بنحو مناسبی در جهت کاهش میزان اختلاف تغییر داده شود. مراحل ذکر شده تا زمانی که طرفین رابطه یاد شده تفاوت ناچیزی با یکدیگر داشته باشند تکرار می‌شود.

رودی که بمنظور اعمال روش ارائه شده انتخاب شده است، رودخانه درونگر در شمال استان خراسان می‌باشد. حوضه آبریز رودخانه درونگر در شمال شهر درگز واقع است. بخش جنوبی حوضه،

کوهستانی و بقیه قسمت‌های آن تپه‌ماهور و کم‌شیب است. مساحت حوضه آبریز ۹۳۰ کیلومترمربع و شیب متوسط حوزه ۲۳،۳٪ است. حداقل و حداکثر ارتفاع حوضه به ترتیب ۴۱۰ و ۲۴۲۰ و ارتفاع متوسط حوضه ۱۱۵۰ متر از سطح دریاست

بمنظور تعیین پهنه سیل، می‌توان روند محاسبات را به سه گروه عمده تقسیم کرد که عبارتند از: پیش‌پردازش داده‌ها، اجرای مدل هیدرولیکی و در نهایت پس‌پردازش اطلاعات و پهنه‌بندی سیل (User's Manual HEC-Geo RAS، ۲۰۰۰).

در مرحله پیش‌پردازش، داده‌های موردنیاز مدلسازی مانند مشخصات پلان رود، مقاطع و سایر اطلاعات موردنیاز از DTM کانال رود و حاشیه آن که در قالب TIN می‌باشد، بدست می‌آیند. به منظور تهیه TIN منطقه مورد مطالعه، از برداشتهای رود توسط مهندسين مشاور طوس‌آب، استفاده شده است.

گام دوم در مرحله پیش‌پردازش، تعریف خط مرکزی جریان از بالادست به پایین دست می‌باشد. از اطلاعات این قسمت که در قالب یک لایه در ARCVIEW نمایش می‌یابد، بمنظور تعیین محدوده قرارگیری مقاطع، نمایش موقعیت رود در مدل HEC-RAS و تعریف جهت جریان در کانال رود استفاده می‌شود.

پس از ترسیم شبکه رود موردنظر با استفاده از ابزارهای ترسیمی ARCVIEW و تکمیل اطلاعات آن، می‌توان به تعریف محدوده سواحل راست و چپ شبکه ترسیم شده پرداخت. به این منظور با رسم خطوطی در دو طرف کانال اصلی و انشعابات آن، نواحی ساحلی آنها مشخص می‌شود. گام بعدی این مرحله تعریف لایه ابعاد مسیر جریان در مدل است. از این لایه بمنظور تعیین ابعاد مسیر هیدرولیکی جریان در کانال اصلی و سواحل راست و چپ آن در ناحیه سیلابگیر استفاده می‌شود. طول سواحل چپ و راست با محاسبه فاصله بین دو مقطع متوالی در امتداد خطوط مسیر جریان برای کانال اصلی و سواحل راست و چپ در فایل ورودی HEC-RAS درج می‌شود. پس از تعریف پارامترهای مذکور می‌توان محل سطح مقطع ها در پلان شبکه رود را با رسم خطی از ساحل چپ به راست تعریف کرد. موقعیت، وضعیت و پهنای مقاطع در این لایه معرفی می‌شوند.

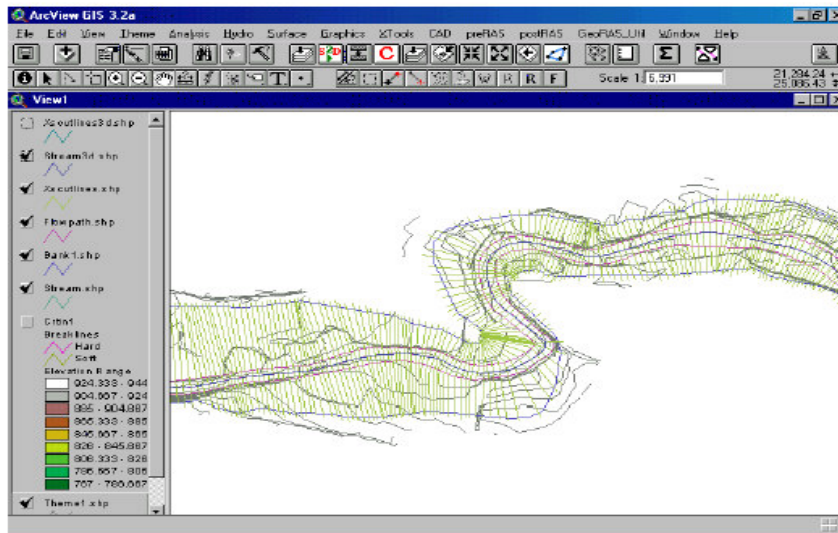
پس از تعیین مشخصات مدل و تکمیل اطلاعات در مرحله پیش‌پردازش، فایل ورودی مدل هیدرولیکی با استفاده از منوهای HEC-Geo RAS بدست می‌آید. به این ترتیب با تعریف این فایل در HEC-RAS و تکمیل داده‌های ورودی مانند داده‌های مربوط به مشخصات جریان، سازه‌های هیدرولیکی موجود در مسیر و... می‌توان محاسبات شبیه سازی هیدرولیکی مدل را انجام داد. نتایج اجرای مدل در فایل با قالب GIS ذخیره می‌شود. به این ترتیب مرحله دوم انجام محاسبات نیز به پایان رسیده، پس پردازش اطلاعات آغاز می‌شود.

در این مرحله با استفاده از نتایج خروجی مدل هیدرولیکی و اعماق بدست آمده، TIN سطح آب محاسبه شده و با مقایسه TIN عوارض زمین و سطح آب، حدود دشت سیلابی مشخص می‌شود.

به این ترتیب که پس از مقایسه TIN های زمین و آب توسط مدل، محدوده سیل در محلی که رقم دو پارامتر مذکور دارای یک مقدار باشد مشخص می‌شود.

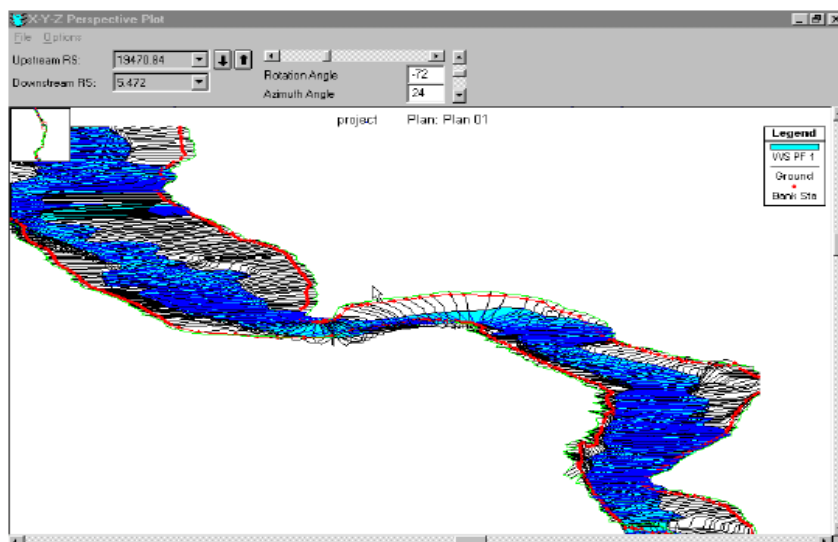
نتایج و بحث

هریک از گامهای مرحله پیش‌پردازش در قالب لایه‌های جداگانه در ARCVIEW نمایش داده می‌شوند. نتایج این مرحله در شکل ۲ نمایش داده شده است.

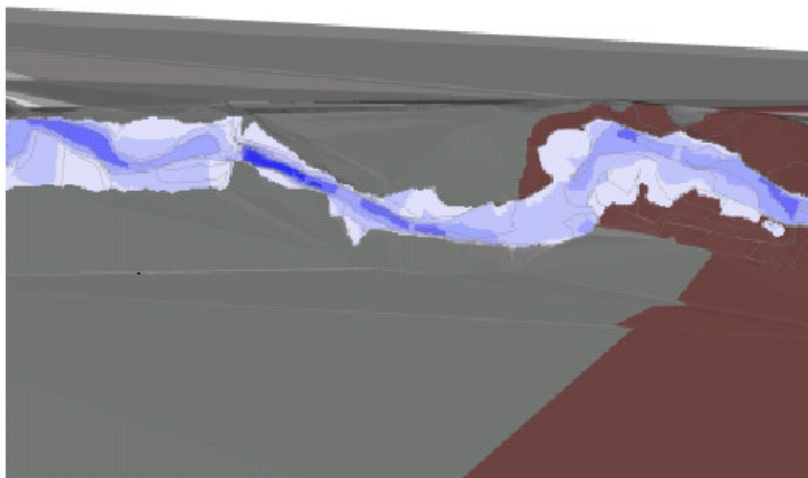
شکل ۲- نتایج مرحله پیش‌پردازش

در مرحله بعد نتایج محاسبات شبیه سازی هیدرولیکی در HEC-RAS بصورت نمای سه‌بعدی رود در شکل ۳ نمایش داده شده است .

شکل ۳- نمای سه بعدی رود پس از تحلیل هیدرولیکی

در نهایت نتایج پهنه‌بندی سیلاب در مرحله پس‌پردازش در شکل ۴ و ۵ به ترتیب بالادست و پایین دست رودخانه نمایش داده شده است.

نتیجه‌گیری

با توجه به مراحل ذکر شده می‌توان نتیجه گرفت، از یک سو پروسه پهنه بندی سیل در HEC-Geo RAS یک فرایند محاسباتی براساس روش تکرار است که بمنظور تکمیل نتایج مدل‌سازی هیدرولیکی و نمایش آنها انجام می‌شود. و از سوی دیگر با استفاده از HEC-RAS می‌توان کمبودهای موجود در نرم‌افزارهای GIS در زمینه مدل‌سازی هیدرولیکی را برطرف کرد. همچنین برخی از کاربردهای بالقوه این شیوه که می‌توان پیشنهاد کرد عبارت از طراحی سازه‌های هیدرولیکی، سیستم‌های هشدار سیل و مدل‌سازی عوارض زمین می‌باشد.

فهرست منابع

ابریشمی-جلیل، حسینی-سید محمود، ۱۳۷۹، هیدرولیک کانالهای باز، دانشگاه امام رضا، مشهد.

برخوردار- مهرداد، چاوشیان-سید علی، ۱۳۸۰، پهنه‌بندی سیلاب، دفتر حفاظت و مهندسی رودخانه و سواحل و مهار سیلاب، تهران.

جبلی فرد-سعید، امیدوار- آرش، نجفی جیلانی- عطا، الله، ۱۳۸۱، سیستم تحلیل رودخانه HEC-RAS، جهاد دانشگاهی دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران.

گرچی نژاد- سعید، برنا- کامبیز، ۱۳۸۱، خود آموز نرم افزار ARCVIEW GIS، ارس رایانه، تهران.
مطیعی- همایون، باربد- محمد، ۱۳۸۱، پهنه‌بندی سیلاب با GIS، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پلی تکنیک، تهران.

Andrew Hynes, ARCVIEW Geographic Information System, Basic Training Manual, Environment and Development Department, Planning Division, Technical planning Support Group 1999.

HEC-Geo RAS, An extension for support of HEC-RAS using Arcview User's Manual, Us Army Corps of Engineers, Hydrologic Engineering Center, 2000.

<http://www.esri.com>

<http://www.hec.usace.army.mil>